

men vel at mærke, direkte beskyttet, direkte statsstøttet. Han holdt en overmaade interessant Tale, hvor han Punkt for Punkt viste, i hvilken Grad det danske Landbrug var støttet gennem Staten og Lovgivningen, og, sagde han, altsaa bør det danske Landbrug ikke misunde Industrien dens Beskyttelse. Han brugte nogle Ord, som ere overmaade interessante, fordi de vise, at vi fra socialdemokratisk Side, der ikke ere Tilhængere af overdreven Beskyttelse, men pege paa andre Veje for Landbruget saavel som for Industrien, i Virkeligheden have Ret. Det ærede 1ste Medlem for 2den Landstingskreds (Bramsen) udtaler, at man gennem Lovgivningen paa anden Maade kan hjælpe et Erhverv end gennem Toldbeskyttelse, ja, endogsaa hjælpe og beskytte det paa en mere effektiv Maade, end det kan gøres ved Toldbeskyttelse, og han siger, at hvis han havde Valget mellem at faa en Støtte som den, Industrien modtager gennem Toldbeskyttelsen, en løs og usikker Støtte, eller at faa den Støtte, Landbruget faar, kontant, i klingende Mønt, positiv, sikker paa alle de enkelte Punkter, vilde han vælge den sidste. Det er netop de Synspunkter, vi fra vor Side have gjort saa stærkt gældende, at hvis Industrien var saa fornøftig, at den modtog i alt Fald det Toldlovsforslag, der her foreligger fra Folketingets Side, og som er saa hensynsfuldt, som det paa nogen Maade kan være, saa vilde den ogsaa gøre Lovgivningsmagtens Øre mere lydørt for direkte Støtte, saa vilde Industrien her i Landet sikkert finde langt større Modtagelighed i de lovgivende Forsamlinger, hver Gang den kom med sine Krav, ligesom Landbruget altid finder et aabent Øre, hver Gang det kommer med sine Krav.

Der blev i denne Forbindelse i Landstinget talt nogle Ord, som jeg ikke synes, der blev svaret tilstrækkelig paa fra den højtærede Finansministers Side, og som jeg derfor ogsaa gerne vil drage frem. Der lød en Klage — og, forekommer det mig, en berettiget Klage — fra forskellige Landstingsmænds Side over den Maade, hvorpaa den danske Stat ved sine Jernbanetakster favoriserer den udenlandske Industri paa den indenlandskes Bekostning. Der blev nævnt en Række Eksempler derpaa, som, hvis de da ere rigtige, — og det ere de sikkert nok —, forekomme mig at være slaaende og sørgelige. Der blev ogsaa gjort opmærksom paa, hvorledes det var gaaet til, at man nemlig havde afsluttet Jernbanetarifoverenskomster med Tysk-

land, medens vi havde vore gamle Jernbanetakster, lige før de bleve forandrede, men da vi saa forhøjer dem, glemmer man at ændre Tarifoverenskomsterne med Udlandet i tilsvarende Maal. Det forekommer mig at være ganske meningsløst og uretfærdigt, om den danske Industri ikke skulde have lige saa gode Vilkaar paa de danske Statsbaner, som Udlandets Industri har. Alle vide jo, at vore Jernbanetakster tage overordentlig Hensyn til vort Landbrug og vort Landbrugs Eksport, som vi jo endogsaa i høj Grad støtte ved Statsubvention. Jeg mener da, at Industrien — men jeg mener rigtignok ogsaa, at Industrien vilde vinde mere Lydhørhed derfor, hvis den stillede sig paa et fornøftigt Toldstandpunkt — har Krav paa, at der ved vore Jernbanetakster tages fuldt Hensyn til dansk Arbejde, dansk Produktion og dansk Industri.

Se, det er Socialdemokratiets Toldstandpunkt: Ingen urimelig og unødvendig Toldbeskyttelse, der kun fordyrer Varerne og derigennem skader Produktionen. Vi tro ikke, at man ved at blive ved at beskatte og beskatte et Folk kan fremmedets Velstand. Vi tro, at jo mere man beskatter det paa uretfærdig Maade, des mere svækker man det. Men vi føje til, at til Gengæld kan Staten, f. Eks. ved at foretrække dansk Arbejde, ved at foretrække danske Sten til sine offentlige Bygninger, og danske Lokomotiver, ved sin Jernbanepolitik, ved Tilskud til Motorer og Maskiner, ved sin Konsulentvirksomhed, ved at ansætte industrielle Konsulenter, ved store Tilskud til den tekniske Undervisning osv., i høj Grad bidrage til at fremme en sund og naturlig industriel Udvikling her i Landet.

Jeg skal saa slutte med et Par korte Bemærkninger om Udsigterne for dette Toldlovsforslag, naar det nu om faa Dage formodentlig gaar i Fællesudvalg. Det Forslag, som her foreligger, kan jeg, som sagt, ikke tage for alvorligt ment; men det er jo ogsaa som en kinesisk Æske: Inden i den ene Æske er der en anden, og i den anden er der en tredje, og inden i den tredje en fjerde osv. Det krasprotektionistiske Toldlovsforslag, her foreligger, rummer jo et mere moderat protektionistisk Forslag, nemlig det, som er den frikonservative Gruppens egentlige Forslag i det andet Ting. Dette Forslag rummer igen et tredje Forslag, nemlig det moderat-protektionistiske Forslag, der blev fremsat i Fjor af den høje Regering, og dette rummer endelig et fjerde Forslag, nemlig